

Carnavalsmis 2026 – Boxmeer

Sssstttttt! Ik mot ullie wat vertelle, mar dè mot geheim blieve, dè mot binnen deez kerkmuren blieve. Daorbuute kriede van doen mit de wet op de privacy. En dè is gevaorlijk! Dus: nie verder vertelle. Ik neem an dat ik op ullie kan vertrouween dè ge kunt zwiege

Ik mos letst naor de huusarts, vuulde me al wèke nie lekker. Ik un afspraak maoke. Belde op ... dè duurde en duurde wel een kwartier an de telefoon gehange. Eindelijk “Met de huisartsenpraktijk. Als het spoed is, kiest u een 1 enzovoort.... “ . Ik wèr waachte... “Al onze medewerkers zijn in gesprek.... Er zijn nog 6 wachtenden voor u”. Ge kent dè wel. Ten langen leste was ik an de beurt. Ik kos direct komme. Dieje mins vroeg van alles, onderzocht me mit zo’n telescoop !!!!! (zo’n ding met twee kabels die ie in z’n oren stopte en iets kouws op mien borst en rug duwde) , mar kon niks viende. Tot ie zeej: laot dan de broek mer zakke. Ik wist nie waarom, mar dè deej ik. Hij keer òvver ziene bril, één keer, twee keer en toen wist ie wa me mankeerde.

Sssstttttt - Nie verder vertelle! Dit is top secret! Hij zaag direct wat ut waas en zeej: “meneer, u moet naar de pysiater. Het zit tussen uw oren”. Hoe die dat zaag? ik dacht dat ie zou zegge ‘het zit tussen uw beene’; nee, hij zeej dè ut tussen de oore zaat; ok wel dè ik twee beene hajja, ok dè! mar dat ik direct naor de pysiater mos gaon. Ik zeej: naor de pysiater? Ik bin toch nie gek?

Mar goed. Ik probeerde un afspraak te maoke mit de pysiater. Belle, waachte utzelfde verhaal, waaachte en waachteTenslotte: “we kunnen een afspraak maken over een half jaar”. Ik docht: een half jaor; kan ut nie wat vlotter? Nee, dat ging nie.

Kom ik bij die pysiater. Mos ik op een bank gaon ligge. Heej zaat achter mien. Ik kòs um niet zien. Knap vervèlend, kan ik zegge. Ik vertrouwde dè nie helemaol. Ik mòs vertelle wa ik zo al dreumde en nog veul meer. Mar nao een stutje haj die ut toch gevonde....

Nie verder vertelle, wa! Dit mot hier blieve, binnen deez kerkmuren. Hij zeej: “u bent een gespleten persoonlijkheid”. Ik schrok me wild. Un gespleete persoonlijkheid! Mien God! Dus tòch un bietje gek!?

Bekomme van d’n urste schrik, vroeg ik wa dè betekende. Toen zeej die: “dat zal ik u vertellen meneer. U bent woonachtig in Sambeek en gaat vóor in de carnavalsviering in Boxmeer; u hoort thuis bij de Knoepers en u doet op carnavalszondag dienst voor de Geitenbok. Dè is die gespletenheid. Die zit heel diep meneer, tot in uw genen, tot in uw tenen, u hebt twee benen. Met éen been leeft u in het rijk van van de Knoepers; en met dat tweede been bij de Geitenbokken. Dit is zeer ernstig, u bent ten diepste gespleten. U bestaat uit twee helften.”. Ik snapte ut nie, mar zeej: o is dè wa ge bedoelt? Mar ik vuulde niks; ik haj gen pien. En toen ik vroeg wa ik an die gespletenheid kos doen, zeej die pysiater: “Meneer, u moet groeien naar heelheid, naar eenheid; die twee helften moeten zo gauw mogelijk weer verbonden worden met elkaar”. Ik wèr ois dè wa ge bedoelt?..... verbondenheid? Mar òk dè snapte ik nie. En ik docht noa en zeej: die beene zién toch mit elkaor verbonde!? Mar dè bedoelde ie niet, zeej die. Ik most d’r mar ins òvver naodenke.

Ik wist nie wat ik d’r van denke mos. Mar toevallig of niet, in de carnavalskrant van de Knoepers (krant? - zeg ik; ut is un glossy! Die van Boxmeer trouwens òk) – die hebbe cente!!! - daorin lèsde ik, ik citeer: ‘dit jaor is d’n band tusse onze vriende uut ut Geitebokkeriek en de Knoepers nog hechter geworre’. En in ut carnavalsmaggezien van Boxmèr schriefft vorst Jesse: ‘ik wens u, Geiten en Bokken, een woeiend mooie, saamhorige en verbroederende carnaval toe’. Burgemeester Moorman schriefft: ‘Mensen van alle leeftijden en achtergronden viere samen dit feest van verbondenheid’. En toen ik wat naodacht over al die wieze woorde, ’n hechte band en verbroedering’, gingen mien gedaachte nao het kruus dat in 2024 tussen Sammuk en Boksmèr stut, kort bij het huus van een wielrenner die vruuger kon vlammen; daor staon twee haande op, die mekaor vasthouwe, die mit elkaor verbonden zien.

Toen begon ik te begriep wa die pysiater bedoelde mit de woorde 'heelheid, eenheid en verbondenheid'. En nu we toch hier in deez kerk, deez basiliek bij mekaar zien, meuge we ok wel de naam van Jezus noeme; die prèkte ok altied òvver verbondenheid en verbroedering en eenheid; òvver saame dur ut lève gaon. Ut liekt wel, docht ik, alsof Jezus en Carnaval bij mekaar heure. Ok jeugdprins Robin d'n urste en prins Juul d'n urste begriep goed, net als Jezus dè deej, waarom alles dreijt ien ut lève; ze schrieve dè we canaval allemaol saame viere, mit iedereen. En gullie zult het mit mien eens zien: d'r is in ut lève gin plats vur vooroordele en discriminatie. We motte elkaor verdraage – en dè nie alleen in deez carnavalsdaag, mar alle daag van ut lève!

Jezus geheurd hebbend, stel ik veur dè we un award in het lève roepe, een carnavalsaward; en dè we Jezus daorveur nomineere. Hij is vur ons allemaol un vurbeeld van verbondenheid! Heej kan ons allemaol inspireere te lève zoals heej. As we goed en regelmaotig naor him luustere, dan kriege we de kracht dè òk te doen.

Zojuust heurde we wat Jezus nog méer belangriek viendt. We heurde um zegge: 'Makt ow ège nie zoveel zurge Iedere dag héd genoeg an zien ège zurge'. Dè is toch canaval ten top, zou ik zöe zegge: un paar daage gèn zurge. 'Kiek naor de vogels ien de lucht; ze pòte nie en oogste nie en legge gè vurroad an Mar ut is ullie hemelse Vaoder die ze ète gèft'.

Jezus als carnavalist, als bok van ut jaor! als urste winnaar van de carnavalsaward! Ik denk dat as Jezus vandaog de dag zow lève, dat ie dan mit veul plezier en vol òvvertuuging canaval zow viere; hij zow prèke òvver verbondenheid, eenheid, samen mit elkaor en nie te veul zürge! En misschien zow Jezus wel zinge. Heej zow de tekst zinge die ge viende kunt midde in ow misbuukse. As gullie kunt, zing dan mee: *Laot mar lekker gaon zoë wie 't geit, laeve wie de wind mien jeske weit, zutjes in dae toemel meigaoan, spooje, dè is gauw gedaon.*